

Ευχές για καλές Γιορτές

Συντάχθηκε απο τον/την Αλίκη Αποστολάκη
Κυριακή, 20 Νοέμβριος 2011 16:18

Συνηθίζουμε στις γιορτινές μέρες να δίνουμε και να παίρνουμε ευχές με την ελπίδα να πραγματοποιηθούν...

Η παρακάτω ιστορία διδάσκει πως οι ευχές πραγματοποιούνται με τη δύναμη της αγάπης και της πίστης... Της αγάπης για τους ανθρώπους και της πίστης σ' αυτούς.

Χαμένο ανάμεσα στα άλλα, μέσα σ' ένα πυκνό δάσος, υπήρχε κάποτε ένα δέντρο. Ήταν υπεραιωνόβιο, με κορμό μεγάλο σαν σπίτι και κλαριά που θαρρούσες πως άγγιζαν τα ουράνια. Το έλεγαν «**Το Δέντρο Των Ευχών**» και όχι τυχαία. Ήταν το δώρο των θεών στους ανθρώπους. Οποιοσδήποτε μπορούσε να πάει εκεί και να κάνει οποιαδήποτε ευχή. Αν ζητούσε αυτό που ήθελε με όλη του τη δύναμη, το Δέντρο ικανοποιούσε το αίτημά του. Στον κορμό του Δέντρου υπήρχε μια πόρτα που οδηγούσε στο εσωτερικό του, εκεί που κάποιος έπρεπε να περάσει για να κάνει την ευχή του. Και πάνω από την πόρτα, βρισκόταν χαραγμένη μια επιγραφή, που λίγοι πρόσεχαν. Οι άνθρωποι, βλέπετε, ήταν γεμάτοι αγωνία να πραγματοποιηθεί η ευχή τους και τίποτε άλλο δεν τους ενδιέφερε. Η επιγραφή έγραφε: «Πρόσεχε την ευχή σου».

Ευχές για καλές Γιορτές

Συντάχθηκε απο τον/την Αλίκη Αποστολάκη
Κυριακή, 20 Νοέμβριος 2011 16:18

Είπαμε πως το Δέντρο πραγματοποιούσε όλες τις ευχές, όποιες και αν ήταν αυτές. Υπήρχαν άνθρωποι που εύχονταν για υγεία, άλλοι για προκοπή, κάποιοι για χρήμα, μερικοί για σύντροφο, πολλοί για μια καλή δουλειά. Υπήρχαν κάποιοι που ζητούσαν ευτυχία, όχι για τους εαυτούς τους, αλλά για κάποιον άλλον. Αυτοί ήταν και οι λιγότεροι και, όσο περνούσε ο καιρός, σπάνιζαν. Υπήρχαν, τέλος, και αυτοί που εύχονταν η συμφορά να χτυπήσει τον διπλανό τους. Όσο λιγότευαν οι προηγούμενοι, τόσο πλήθαιναν αυτοί.

Το Δέντρο είχε Δύναμη, μα δεν είχε Κρίση. Έτσι πραγματοποιούσε όλες τις ευχές, και τις καλές και τις κακές. Δεν ήταν έτσι από λάθος των θεών, το αντίθετο συνέβαινε. Έδωσαν οι θεοί ένα σπάνιο δώρο στους ανθρώπους μα και τους έστησαν παγίδα ταυτόχρονα. Ήθελαν να δουν με ποιο τρόπο οι άνθρωποι θα το χρησιμοποιούσαν. Ήθελαν να δουν αν, τελικά, το άξιζαν.

Την τελευταία μέρα που το Δέντρο υπήρξε, πολλοί άνθρωποι χτύπησαν την πόρτα στον κορμό και πέρασαν στο εσωτερικό του, πολλοί άνθρωποι ευχήθηκαν. Μπήκε μια μάνα, που ευχήθηκε για την υγεία του παιδιού της, ένας φτωχός οικογενειάρχης που ζήτησε χρήματα, ένας πολιτικός που ευχήθηκε για υπουργικό θώκο, μια νεαρή ηθοποιός που παρακάλεσε για δόξα, ένας ματαιόδοξος που ζήτησε φήμη, ένα μικρό παιδί που ήθελε ένα ποδήλατο.

Και μια πικρή γυναίκα μπήκε, που ζήτησε δηλητήριο για να ποτίζει τους άλλους, και μια άλλη, πράσινη από ζήλια, που ζήτησε δύναμη μαγική για να φέρνει την καταστροφή, και ένας άνθρωπος που δεν ήξερε τι είναι η αγάπη, μα ήθελε να την εξαφανίσει, και ένας τέταρτος που ευχήθηκε να λείψουν τα πιο αισχρά ψέματα και να γίνεται πιστευτός, και ένας δολοφόνος που ζήτησε αφθονία θυμάτων, και ένας κλέφτης που παρακάλεσε να εξαφανιστούν οι κλειδαριές και τα λουκέτα, και ένας απόλυτα κακός που ευχήθηκε, μόνο, να παραμείνει έτσι.

Και το Δέντρο εισάκουσε τις ευχές όλων, δικαίων και αδίκων, γιατί έτσι ήταν φτιαγμένο. Μα θύμωσαν οι θεοί, οργίστηκαν με τους ανθρώπους και αποφάσισαν πως δεν μπορούσαν να διαχειριστούν αυτό το σπάνιο δώρο, πως δεν ήταν αντάξιοί του. Και έστειλαν μια δέσμη κεραυνών και το έκαψαν. Και το Δέντρο των Ευχών έπαψε να υπάρχει.

Μόνο που, την τελευταία στιγμή, μια μικρούλα, νεαρή θεά, εκείνη που είχε το πιο όμορφο γέλιο από όλους, πρόλαβε να σώσει ένα μικρό, τρυφερό κλαράκι. Και όταν σταμάτησαν οι κεραυνοί κατέβηκε στο δάσος. Βρήκε ένα ξέφωτο που το έλουζε ο ήλιος και φύτεψε το κλαράκι της. Το πότισε με το γέλιο της και το κλαράκι έβγαλε ρίζες. Έτσι, ένα καινούργιο Δέντρο των Ευχών έπιασε να μεγαλώνει μέσα στο δάσος. Θα περάσουν πολλά-πολλά χρόνια, μέχρι το κλαράκι να γίνει δέντρο θεόρατο και να μπορεί να πραγματοποιεί ευχές. Η θεά με το πιο όμορφο γέλιο απ' όλους, πίστευε πως μέχρι τότε η ανθρωπότητα θα είχε μάθει το μάθημά της, πως να πραγματοποιεί τις ευχές της...

Πηγή μύθου: "Η Διαδρομή"

Ευχές για καλές Γιορτές

Συντάχθηκε απο τον/την Αλίκη Αποστολάκη
Κυριακή, 20 Νοέμβριος 2011 16:18
